

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

2α Μαΐου 2024.

Πρωινές Ώρες.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (της 3ης Μαΐου 2024)

ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Περὶ ὥραν ἡ' σημαίνει. Εὐλογήσαντος
δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Ἱερέως,
ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. καὶ μετὰ τὸν
Προοιμιακόν, Συναπτὴ μεγάλη.**

**Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου**

Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης:

**Ἄμην. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα
αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.

- Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, **(τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140) Ἦχος β'.

**Ἄμην. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ
ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ότι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῆσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἰδιόμελα Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡς τῶν ἀνόμων! ὡς τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ

Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ
 παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν
 ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν
 εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς
 πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε,
 μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

ἤχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν
 τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ
 σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ
 λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου
 λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ
 ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας
 ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην
 κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι
 τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων
 ῥιφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια,
 σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε,
 δίῃς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ἤχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ
 φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον,
 τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον

πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἄμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ ὁ μόνος πολυέλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

ἤχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη, ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ.

Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὖσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ἤχος ὁ αὐτός.

Ὅν ἐκήρυξεν Ἄμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως

καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας,
φαγόντων τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως, ἔτι γὰρ
τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ
ἀχάριστοι, καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν
οὐράνιον Ἄρτον, ἐν τῷ στόματι
βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν
προδοσίαν εἰργάσατο. ὦ γνώμης
ἀκορέστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν
τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει
Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον, ὄντως
ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ σὺν
αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ
φεῖσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, **ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ
ἀνείκαστος.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι

φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Διάκονος: Ἑσπέρας.
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἦχος α΄ Ψαλμὸς
ρλθ΄(139).

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου
 πονηροῦ.

Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν
 καρδίᾳ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΘ΄,
10-19).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβὰς
 διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον
 αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ
 πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
 ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
 τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρα τῇ τρίτῃ,
 καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ,
 ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς
 τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων. Προσέχετε
 ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ
 θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ
 ὄρους, θανάτῳ τελευτήσῃ, οὐχ ἄψεται
 αὐτοῦ χεῖρ, ἐν γὰρ λίθοις
 λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι
 κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε
 ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ

φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθη ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἠγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ. Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τρίτης, γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος· τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι **ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.**

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς Ψαλμὸς νη'.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

**Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΛΗ', 1-21
ΜΒ', 1-5).**

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὡσπερ ἀνὴρ, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπί, τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἦνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἄγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν, ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβὼν πηλόν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου

περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβω
 πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου
 ἰδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ
 εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δέ
 μοι, πόση τίς ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται
 τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ
 ἀγάγοις μὲ εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ καὶ
 ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι
 τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου
 πολὺς; Ὑπολαβὼν δὲ ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει.
 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι
 οὐδέν. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτων σε
 βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ
 οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ
 οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ
 ἐπιστάμην. Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα
 κάγῳ λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ με
 δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ
 πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμὸς μου,
 ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ν' 4-11).

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας,
 τοῦ γινῶναι ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ
 με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ
 ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου
 ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ,
 οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς
 μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς
 ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ

ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,
καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ
πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ
ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ
δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι;
ἀντιστήτω μοι ἄμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός
μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος
βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἴδου
πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον,
παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται
ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει,
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε
ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ
καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε
τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ
ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν,
ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ**

εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ´)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.**

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**εἶτα τὸν Ἀπόστολον Προκείμενον Ἦχος
βαρῦς.**

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. ΙΑ', 23-32).**

**Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ
Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ
Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο,
ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε,
καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστὶ
τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως
καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι,
λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ
διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. τοῦτο
ποιεῖτε, Ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν**

ἄρτον τοῦτον, καί τὸ ποτήριον τοῦτο
 πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου
 καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὃς
 ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνη τὸ
 ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος
 ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ
 Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος
 ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω,
 καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ
 ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ
 ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα
 τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ
 ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται
 ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ
 ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ
 Κυρίου παιδεύομεθα, **ἵνα μὴ σὺν
 τῷκόσμῳ κατακριθῶμεν.**

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν
 καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι.
 Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν
 ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον (κστ' 2 –
20, ἰω. ιγ' 3 – 17, Ματθ. κστ' 21 – 39,
Λουκ. κβ' 43 – 44, Ματθ. κστ' 40 – 75,
κζ' 1 – 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα
γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. ³ Τότε
συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
λεγομένου Καϊάφα, ⁴ καὶ
συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω
κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. ⁵ ἔλεγον
δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος
γένηται ἐν τῷ λαῷ. ⁶ Τοῦ δὲ Ἰησοῦ
γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος

τοῦ λεπροῦ, ⁷ προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
 ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου,
 καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἀνακειμένου. ⁸ ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ
 ἀπώλεια αὕτη; ⁹ ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
 μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι
 τοῖς πτωχοῖς. ¹⁰ γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί;
 ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς
 ἐμέ. ¹¹ τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε
 μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
 ἔχετε. ¹² βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον
 τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ
 ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ¹³ ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ
 ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον
 αὐτῆς. ¹⁴ Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα,
 ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
 τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· ¹⁵ Τί θέλετέ μοι
 δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;
 οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα
 ἀργύρια. ¹⁶ καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν
 ἵνα αὐτόν παραδῷ. ¹⁷ Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
 ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
 λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν
 σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ¹⁸ ὁ δὲ εἶπεν·
 Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ
 εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ
 καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ

πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. ¹⁹ καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοιμάσαν τὸ πάσχα. ²⁰ Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. ³ εἰδὼς ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ⁴ ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπνοῦ καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. ⁵ εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ⁶ ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ⁷ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. ⁸ λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. ⁹ λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. ¹⁰ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ¹¹ ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. ¹² Ὃτε οὖν ἐνίψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,

ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε
 τί πεποίηκα ὑμῖν; ¹³ ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ
 Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς
 λέγετε· εἰμὶ γάρ. ¹⁴ εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα
 ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ
 Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
 νίπτειν τοὺς πόδας. ¹⁵ ὑπόδειγμα γὰρ
 δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα
 ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ¹⁶ ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων
 τοῦ πέμπσαντος αὐτόν. ¹⁷ εἰ ταῦτα οἴδατε,
 μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. ²¹ καὶ
 ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. ²² καὶ
 λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν
 αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι,
 Κύριε; ²³ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ
 ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
 χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ²⁴ ὁ μὲν υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται
 περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
 δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ
 ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
 ἐκεῖνος. ²⁵ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ
 παραδιδούς αὐτόν εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἰμι,
 ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. ²⁶ Ἐσθιόντων
 δὲ αὐτῶν λαβῶν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ
 εὐλόγησας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς
 μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό

ἐστι τὸ σῶμά μου· ²⁷ καὶ λαβὼν τὸ
 ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν
 αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
 πάντες· ²⁸ τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
 τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν
 ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν. ²⁹ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω
 ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς
 ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν
 αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. ³⁰ Καὶ
 ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
 ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· ³¹ Πάντες ὑμεῖς
 σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
 ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν
 ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ
 πρόβατα τῆς ποιμένης· ³² μετὰ δὲ τὸ
 ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν. ³³ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες
 σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ
 οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ³⁴ ἔφη
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
 τρίς ἀπαρνήσῃ με. ³⁵ λέγει αὐτῷ ὁ
 Πέτρος· Κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν,
 οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ
 πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. ³⁶ Τότε ἔρχεται
 μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
 λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς

μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ
 ἀπελθῶν προσεύξωμαι ἐκεῖ. ³⁷ καὶ
 παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο
 υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
 ἀδημονεῖν. ³⁸ τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως
 θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
 μετ' ἐμοῦ. ³⁹ καὶ προελθὼν μικρὸν
 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
 προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ
 δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ
 ποτήριον τοῦτο· πλήν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω,
 ἀλλ' ὡς σύ. ⁴³ ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ'
 οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν. ⁴⁴ καὶ
 γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον
 προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ
 ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ
 τὴν γῆν. ⁴⁰ καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
 προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ
 λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε
 μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ'
 ἐμοῦ! ⁴¹ γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε,
 ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν
 πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
 ἀσθενής. ⁴² πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν
 προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ
 δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν
 ἀπ' ἐμοῦ ἔὰν μὴ αὐτὸ πῖω, γενηθήτω τὸ
 θέλημά σου. ⁴³ καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει
 αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. ⁴⁴ καὶ
 ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν
 προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον
 εἰπὼν. ⁴⁵ τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
 λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ
 ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδοται εἰς χεῖρας
 ἁμαρτωλῶν. ⁴⁶ ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ
 ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. ⁴⁷ Καὶ ἔτι
 αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν
 δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
 πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν
 ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ
 λαοῦ. ⁴⁸ ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν
 αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω
 αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. ⁴⁹ καὶ
 εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε,
 ραββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ⁵⁰ ὁ δὲ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει;
 τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
 ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν
 αὐτόν. ⁵¹ καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν
 μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον
 τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
 ὠτίον. ⁵² τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν
 τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
 μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. ⁵³ ἢ
 δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι

τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι
 πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας
 ἀγγέλων; ⁵⁴ πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
 γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; ⁵⁵ Ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις·
 Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
 καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν
 πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ
 ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ⁵⁶ τοῦτο δὲ
 ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
 τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες
 ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. ⁵⁷ Οἱ δὲ
 κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς
 Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ
 γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 συνήχθησαν. ⁵⁸ ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
 αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ
 ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹ οἱ
 δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ
 συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν
 ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως
 θανατώσωσιν αὐτὸν, ⁶⁰ καὶ οὐχ εὔρον·
 καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων
 προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ
 προσελθόντες δύο
 ψευδομάρτυρες ⁶¹ εἶπον· Οὗτος ἔφη,
 δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
 αὐτὸν. ⁶² καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
 αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὕτοί σου

καταμαρτυροῦσιν; ⁶³ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶⁵ τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. ⁶⁶ τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷ Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸ λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; ⁶⁹ Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ⁷¹ ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. ⁷² καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. ⁷³ μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ

γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. ⁷⁴ τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ⁷⁵ καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρις ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. ¹ Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ² καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ γεμόνι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος

λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός

σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν
καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν
δέησιν ἡμῶν, καθάρσεως ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν
ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν
παράστασιν τοῦ ἁγίου σου
θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ
τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου
καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς,

δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ τὸ παρὸν Τροπάριον
Ἦχος πλ. β'

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας...

Μεγάλης Εἴσοδος...(συνεχίζει πάλιν ὁ ἀ'χορὸς)

... ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι.
Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ

ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμην εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἁαρὼν τὰς ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖα
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν
Μονογενῆ, τον ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.**
- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**

- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.**
- **Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.**
- **Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**
- **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- **Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
 - **Ἀμήν.**

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε. τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, τοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
 ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
 καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
 Μεγάλου Βασιλείου.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

**τὸ Μέγα Μεγαλυνάριον Ἑμμελῆς
 ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν.**

**Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
 κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ
 ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ**

Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα,
 ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον
 γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
 ἡμῶν.

Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ
 τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν
 ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει
 Κεχαριτωμένη, **πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.**

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
 Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
 λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
 συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
 ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν

προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
 Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
 τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
 Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
 Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
 εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
 Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
 κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,

καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**᾽Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἁγίασον, φρούρησον,
 ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων

σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Ἀντὶ Κοινωνικοῦ Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον
Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε, οὐ μὴ
γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω,

οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας,
 ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι.
**Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 Βασιλείᾳ σου.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
 σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»
**Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ,
 σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με
 παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ
 Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω,
 καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής
 ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν
 ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου. (**χύμα εἰς τὸ κλιτὸν**)**

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πάντοτε, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τήν
δόξαν Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς τῶν άγιών
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ήμᾶς
έν τῷ σῶ άγιασμῷ, ὅλην τήν ήμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ύμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς μετασχεῖν τῶν
άγιών μυστηρίων Σου. στήριξον ήμᾶς έν
τῷ σῶ άγιασμῷ ὅλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.

- Ὅρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, άγιών,
άχράντων, άθανάτων, έπουρανίων και
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων,
άξίως εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, έλέησον.
- Αντιλαβοῦ, σῶσον, έλέησον και
διαφύλαξον ήμᾶς ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
Κύριε, έλέησον.
- Τήν ήμέραν πᾶσαν, τελείαν, άγίαν,
είρηνικὴν και άναμάρτητον αίτησάμενοι,
έαυτούς και άλλήλους και πᾶσαν τήν

ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων,
 ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου
 Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ'
 εὐεργεσία, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν
 ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι
 ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν
 ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,
 εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς
 καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντός
 ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 σου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν
 ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
 σου.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν
 Του Κυρίου δεηθῶμεν**

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε
 καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας,
 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
 κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς
 Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγιάσον τοὺς

ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεύσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἤχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(τρὶς).**

Ἀπόλυσις.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τήνταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τους πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,

ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἀγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

**Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,
 Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.**

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων
 ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.